

Comunicat de premsa

10.06.2019

Valoracions de la penúltima setmana del Judici 1-0 (Setmana 17)

International Trial Watch ha estat present en les sessions de la dissetena setmana del judici amb dues persones de la plataforma que han acompanyat a quatre persones observadores:

- Luisa Morgantini, Ex-Vicepresidenta del Parlament Europeu i ex-membre del Comitè de Drets Humans del Parlament Europeu, Itàlia.
- Claudio Paterniti, Investigador de l'Associació Antigone ONLUS, Itàlia.
- Hans Lagenberg, Membre de Fair Trial Watch, Holanda.
- Dundar Gurses, Membre de Fair Trial Watch, Holanda.

PUNTS D'ATENCIÓ:

1. El dimarts 4 de Juny de 2019, el President de la Sala explicà la distribució dels temps dedicats a presentar els informes finals de l'acusació i la defensa, tot atorgant una hora a la defensa de cada acusat. Aquest temps resulta insuficient, tenint en compte la magnitud d'un judici que dura ja quatre mesos i on les acusacions eleven a fins a 74 anys de presó les seves peticions. La necessitat de celeritat d'un judici amb nou dels acusats presos, no pot operar en detriment del dret de defensa dels acusats: ha de poder-se contrarestar les acusacions, tot fent una valoració de la prova que ha consistit en 422 testimonis i 16 pèrits, a banda de l'extensíssima documentació obrant al sumari, com correspon en aquest moment processal d'acord amb l'article 733 de la LECrim. A més, existeix una desproporció manifesta entre les set hores destinades a les tres acusacions i les dotze hores destinades a les dotze defenses individualitzades. Al que cal afegir que el judici se celebra al Tribunal Suprem, un Tribunal que no permet l'apel·lació a una segona instància.

2. Una de les parts més destacades de la presentació de l'informe final de la Fiscalia va estar dedicada a argumentar el delictes de rebel·lió, recollit en l'article 472 del Codi Penal. L'argumentació de la fiscalia denota una concepció poc democràtica pel que fa a l'exercici de drets fonamentals, tal com el dret a reunió i manifestació, el dret a la llibertat d'expressió, o el lliure exercici de càrrec públic. Ho mostra el fet que la seva argumentació estava basada en un argumentari polític allunyat de l'anàlisi de les proves i dels testimonis del judici. A més, aquest argumentari es referia a declaracions públiques dels acusats, notícies de premsa o piulades a *twitter* animant a la gent a participar en manifestacions pacífiques, donant a entendre que podrien ser o ser assimilades a crides a la violència. Aquest tipus d'interpretacions podrien ser precursoras de l'efecte dissuasori de l'exercici de drets, concepte àmpliament desenvolupat per la jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans, que denuncia la necessitat d'una cura especial en la ponderació de possibles conductes delictives i l'exercici de drets fonamentals, vertebradors dels sistemes democràtics.

3. Una segona part destacada de l'informe final de la fiscalia va estar dedicada a argumentar la existència d'un alçament violent i públic liderat pels acusats. En cap moment, però, va dir quan i on va tenir lloc l'alçament, element fonamental del tipus delictiu (tampoc l'Advocacia de l'Estat ha demostrat aquest extrem respecte de la sedició). D'altra part, va descriure la situació a Catalunya durant els mesos de setembre i octubre com una "insurrecció violenta", basada en la capacitat intimidatòria de la massa en absència d'episodis violents rellevants quantitativa o qualitativament. Es van citar sentències controvertides com a exemple de l'assumpció d'aquestes tesis de la "violència ambiental o intimidatòria" per part del Tribunal Suprem, com la d' "Aturem el Parlament". Va resultar especialment preocupant que la Fiscalia realitzés un paral·lelisme entre el cop d'estat militar de Tejero i el referèndum de l'1 d'octubre on, segons la Fiscalia, en tots dos exemples la rebel·lió es vehiculitzava mitjançant la intimidació, no mitjançant la violència explícita.

4. Segons la Fiscalia, els encausats havien liderat una insurrecció que havia generat 1093 ferits (93 dels ferits, membres de les forces d'ordre, i 1.000 ciutadans/nes). Així, per primer cop, la Fiscalia reconeix l'existència de 1000 ferits entre la ciutadania, fet controvertit durant tot el judici. En tot cas, argumentar que els ferits generats per l'ús de força excessiva de les forces d'ordre és imputable als acusats pel sol fet de no haver desconvocat el Referèndum de l'1 d'octubre, trenca amb el principi d'individualitat en l'exercici de violència i d'individualització de les conductes penalment rellevants.

Observadors i observadores presents l'última setmana de judici:

- Luigi Foffani, catedràtic de Dret Penal a la Universitat de Mòdena y Reggio Emilia, secretari general de la Société Internationale de Défense Sociale. Itàlia.
- Fabio Marcelli, membre de European Lawyers for Democracy and Human Rights (ELDH). Itàlia.
- Marco Aparicio, President Observatori DESC i professor de Dret Constitucional a la Universitat de Girona. Espanya.
- Ana Sebastián, membre de l'Associació Lliure d'Advocats i Advocades de Zaragoza. Espanya.
- Andrés Campos Arto, membre de l'Associació Lliure d'Advocats i Advocades de Zaragoza. Espanya.
- Profra. Dra. Mònica Aranda Ocaña, professora de Dret Penal, Universitat de Barcelona. Espanya.
- Guillermo Portilla, catedràtic de Dret Penal a la Universitat de Jaén. Espanya.

Contacte:

Alba Ortega - Responsable de comunicació Barcelona

Serlinda Vigara - Responsable de comunicació Madrid

Luca Gervasoni - Portaveu a Barcelona

Xavi Muñoz - Portaveu a Barcelona

Mercè Barceló - Portaveu a Madrid

Andrés García - Portaveu a Madrid